

Aflevering 8: Tussen spoorlijn en Wethouder van Eschstraat: de groei van een school

Na 8 september 1955, de feestelijke inzegening van het stenen schoolgebouw voor Regina Mundi, hebben er met grote regelmaat bouwactiviteiten plaats gevonden. Met het karakteristieke gebouw als hoofdzetel werd er langzaam uitgebreid. Eerst in de richting van de Kortfoortstraat, later in de richting van de Wethouder van Eschstraat. Zo

ontstond een lint van gebouwen dat zich als een steeds groter wordende slang een weg baande door dit gedeelte van Oss zuid.

De eerste uitbreiding: noodlokalen

Wanneer na 1 september naast meisjes ook jongens worden toegelaten tot Regina Mundi, blijkt het oorspronkelijke gebouw (geschikt voor 350 leerlingen) ontoereikend voor de toestroom aan eerstejaars leerlingen. De brugklas is een feit, het Maaslandcollege wordt aangewezen als experimenteerschool voor de Mammoetwet die een jaar later in werking treedt. Met 200 nieuwe leerlingen (totaal 500 leerlingen) is uitbreiding noodzakelijk. Tegenover de school worden 12 noodlokalen in gebruik genomen, die deels ook worden gebruikt door het Titus Brandsmalyceum.

Rechtsboven het Maaslandcollege met links van het hoofdgebouw de noodlokalen.

De schoolleiding is druk doende om een permanente oplossing te creëren maar slaagt daar op korte termijn niet in. In een eerdere aflevering werd al genoemd dat in

de kelder van de school (de voormalige ruimte van de Bescherming Bevolking) 2 klaslokalen werden gevormd.

De “nieuwbouw”

De school blijft verder groeien. In 1970 bijna 700 leerlingen (400 meisjes). In april van dat jaar vindt de aanbesteding van de zogenaamde Nieuwbouw plaats, 2 jaar later wordt het nieuwe gedeelte ingenomen. Er is dan ruimte voor 950 leerlingen in de stenen gebouwen. Inclusief een aula met ruimte voor 300 leerlingen.

In 1974 wordt het aantal van 1000 leerlingen bereikt. Dat betekent dat er wederom gezocht moet worden naar extra lesruimte.

Deze wordt creatief gevonden bij de ingangruimte van het nieuwe gebouw. De ingang wordt verplaatst naar de garderobe (aan de zijde van de spoorlijn, de ruimte bij de ingang wordt ingericht tot leslokaal. Maar dat is onvoldoende. In 1975 wordt begonnen met de bouw van een dependance aan de Titus Brandsmalaan (de huidige Mondriaanlaan): 8 klaslokalen. Omdat deze aan het begin van het schooljaar nog niet beschikbaar zijn worden van de gemeente vier lokalen gehuurd in Barakken aan de Boterstraat. In 1976 heeft de school 1207 leerlingen. De dependance wordt uitgebreid met 3 lokalen. En negen brugklassen en drie derde klassen vinden daar onderdak. Besprekingen tussen het stadsgewest Oss en het bestuur van het Maaslandcollege leiden tot de stichting van een derde school voor havo in Oss

(naast het Titus Brandsmalyceum en het Maaslandcollege): de Vincent van Gogh havo. Een van de argumenten is dat hiermee de keuzemogelijkheid voor ouders en leerlingen wordt vergroot. Op 1 augustus 1977 start deze school in de dependance van het Maaslandcollege, waarbij overigens 17 medewerkers van het Maaslandcollege aan verbonden gaan worden.

In 1979 wordt op grond van onderwijskundige plannen de overdekte fietsenstalling van de school (onder de aula op de eerste verdieping van de nieuwbouw) dichtgemaakt en ingericht met 3 leslokalen en 5 werkkamers (“voor projectonderwijs,

gedifferentieerd onderwijs en begeleiding van leerlingen”, aldus Klaas Creyghton in het boek *Koningin van het Maasland*, 1997).

Van dislocatie....

De fusie met mavo De Pelgrim in augustus 1990 (na jaren van wel/niet werd het toch...) zorgde voor de eerste stenen dislocatie van de school. Het gebouw aan de Staringstraat werd voor enkele jaren (tot augustus 1993) nog door het

Maaslandcollege gebruikt. Daarna werd de school verkocht aan vso/lom-school Den Bongerd. Om het tijdelijke ruimteknort op te vangen maken onze derde klassers een jaar lang gebruik van het oude gebouw van Den Bongerd aan de Kuipers Rietbergstraat. Ondertussen werd driftig getimmerd en gebouwd aan de Vianenstraat. Een grootschalige interne verbouwing vond plaats. Aan het uiteinde van het gebouw worden zes nieuwe lokalen geplaatst. En er

wordt een nieuwe aula in gebruik genomen, volgens Marcel Bouwman “een soort acné aan de straatzijde, een ontsierende pukkel. De oude aula werd “getransformeerd tot artistiek ghetto” (citaat: Marcel Bouwman).

..... naar unilocatie

Er staan nog drie grote bouwprojecten te wachten. In augustus 2004 wordt de nieuwbouw (tegenwoordig genoemd Gebouw D) in gebruik genomen. De voormalige kleuterschool, door het Maaslandcollege enkele jaren gebruikt (met achter het gebouw ook nog enkele noodlokalen), werd na ruim 40 jaren trouwe dienst afgebroken. De nieuwe loot, haaks op de bestaande bouw en in de vorm van een schip, met 15 theorielokalen en 2 computerruimten. En tevens 11 kantoorruimten / werkplekken, de drukkerij van de school en een gloednieuwe ruimte voor onze administratie. Er verandert verder logistiek het een en ander: de rector verhuist naar het puntje van het nieuwe gebouw, bijna op het trottoir van de Wethouder van Eschstraat.

Tot die tijd is overigens een groot gedeelte van het sportterrein van de school gebruikt voor de plaatsing van noodlokalen. Hét teken dat nieuwbouw wel móest gebeuren!

In oktober 2005 werd het langgerekte lint gecompleteerd met de oplevering van 4 leslokalen en 2 hypermoderne gymzalen. Dat daarbij een groot gedeelte van het buitenterrein van de school opgeofferd werd voor stenen werd op de koop toe genomen! De annexatie van de Vianenstraat tot aan de Kortfoortstraat en van de spoorlijn tot aan de Wethouder van Eschstraat was afgerond!

Geert Arts
juli 2019